

Bayer Zsolt: Sajnálát és bánat

2014 február 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Alvy Singer: Dehogyan vagyok paranoiás! Nem tehetek róla, hogy az ilyesmit meghallom! Nemrég együtt ebédeltem néhány sráccal az NBC-t?! Leettem magam, és szóltam a pincérnek, hogy hozzon nekem valami oldószert. Mire Tom Cristy odasúgta a pincérnek, hogy biboldószert hozzon, érted?! Nem oldószert, biboldót! Nem oldó, biboldó! Most fölfogtad?”

Rob: Idefigyelj, Max, én ?szintén mondom neked, hogy...

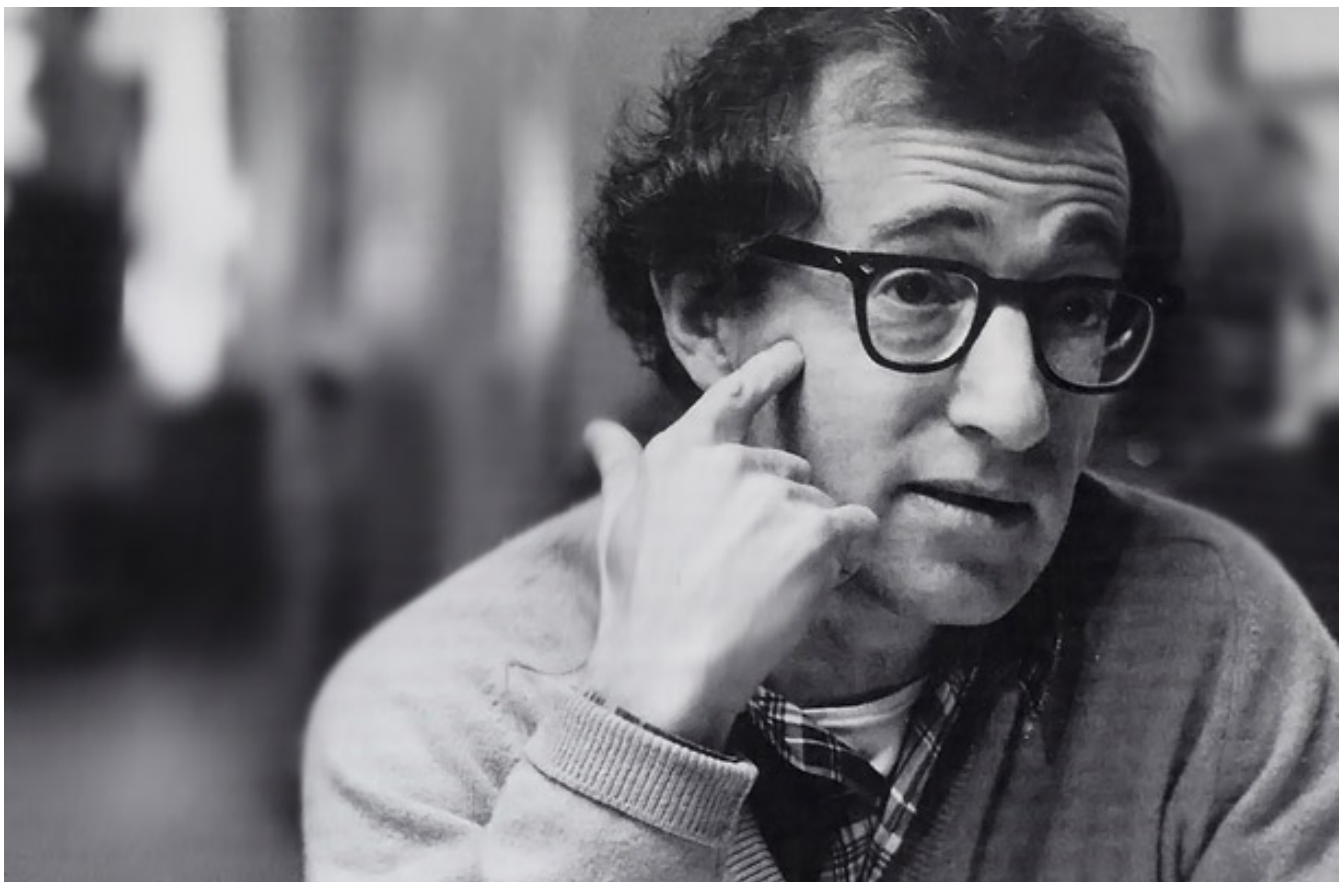
Alvy Singer: Nagyon kérek, hogy ne hívj engem Maxnak!

Rob: Miért, szerintem ezt a nevet neked találták ki!

Alvy Singer: Azért, mert nem...

Rob: Szóval, Max, ne keress mindenben összeesküvést, jó?

Alvy Singer: Na jó, tessék, ezt hallgasd meg! Voltam a lemezboltban, tudod, van ott az olyan sz?ke, Elvis-frizurás eladó, az a derék nagy barom! Bemegyek, meglát, és azt mondja, ja igen, nálunk ezen a héten Wagner-vásár van! Wagner, Max! Wagner! Érted?! Na jó, én tudom, hogy miért mondta ezt olyan jelent?ségteljesen, hogy Wagner."

Íme, Woody Allen halhatatlan párbeszéde az Annie Hallból. És nagyjából ennyi elég is, ha meg akarjuk érteni a holokauszt hetvenedik évfordulója kapcsán zajló eseményeket. De mivel maximalisták vagyunk, hát vesszük a fáradságot, és elbolyongunk kissé a közelmúlt eseményeiben, hogy világos legyen mindenki számára, mennyire nincs új a nap alatt. Zoltai Gusztáv 2000-ben jelentette ki New Yorkban, hogy a holokausztra nincs bocsánat. E sommás kijelentés azonban egyáltalán nem akadályozza meg a legkülönböz?bb zsidó szervezeteket abban, hogy állandóan bocsánatkérést követeljenek a zsidóüldözésekben részt vev? országoktól, népekt?l, egyházaktól, a világtól.

Magyarország pedig kitüntetett szerepet kap valamiért ezekben a követelésekben. Éppen tíz évvel ezel?tt, a holokauszt hatvanadik évfordulójának rendezvényein jelentette ki az állami kitüntetését most visszaadó Randolph L. Braham professzor Washingtonban a következ?ket: „Könnyebben hegednének a sebek, ha a magyar államf? vagy miniszterelnök a Parlamentben szólna Magyarország 1944-ben viselt felel?sségér?l, és elhangozna végre egy ?szinte bocsánatkérés.” Majd 2004. március 12-én éppen a Magyar Hírlapnak nyilatkozta a következ?ket: „Jacques Chirac francia elnök?l és más államf?kt?l eltér?en a magyar állami vezet?k még nem kértek hivatalosan

bocsánatot a zsidók ellen elkövetett gyilkosságokért.”

A professzor urat már 2004-ben cserbenhagyta az emlékezete, és azóta újfent eltelt tíz esztendő?! Mert lássuk a tényeket: 1990 nyarán Antall József miniszterelnök és Göncz Árpád államfő tisztelgett és hajtott fejet a nyilasok áldozatainak akkor felavatott emlékművénél. Az a főhajtás és tisztelgés - mint az emlékmű maga – egyenlő volt a bocsánatkéréssel. Ám mindjárt a sorban következő kormányfő is megtette a kötelező gesztust. Horn Gyula 1994-ben kormányzása legelső aktusaként a Parlamentben bocsánatot kért a zsidóságtól a második világháborúban neki okozott szenvedésekért.

De visszamehetünk az időben kicsit korábbra is. A magyarországi református egyház már 1946-ban (!), Ravasz László püspök kezdeményezésére a következő nyilatkozatot adta ki: „Az egyház megvallja bűnét, amellyel Isten fölségét megsértette. Megsértette azzal, hogy a tőle vett prófétai tisztét hűségesen nem teljesítette. Elmulasztotta inteni a népet és felsőbbiségét, amikor mindkettő Isten törvényeivel ellenkező útra tért, s nem állt ki egész bátran az ártatlanul üldözöttek mellett.” S ha már szóba hoztuk a hatvanadik évforduló eseményeit, hát lássuk, mi is történt az ötvenedik évfordulón, 1994-ben! Horn Gyula bocsánatkérésén túlmenően a Magyar Katolikus Püspöki Kar és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa is nyilatkozatot adott ki: „Nemcsak az esztelen gonoszság képviselőit terhelte felelősség, hanem azokat is, akik bár egyházaink tagjainak vallották magukat, mégis félelemből, gyávaságból vagy megalkuvásból eltértek zsidó embertársaik tömeges megalázását, elhurcolását és meggyilkolását. Az ötven évvel ezelőtt végbement katasztrófa idején elkövetett ezen mulasztásokért Isten színe előtt bocsánatot kérünk.” Ám akkor mindjárt megérkezett a válasz, amelyben a zsidó szervezetek kifogásolták, hogy az egyházak csak a mulasztásokért kérték bocsánatot (!?), de nem tértek ki a tényleges felelősségükre. De ugyanígy hiába adta ki II. János Pál pápa a Megfontolások a soáról című dokumentumát, azzal az volt a baj, hogy a Szentatya csupán az egyház „fiainak és leányainak vétkeit” kárhooztatja, és nem az egész egyház-zét. (Ez már az elmebaj minősített esete...)

Aztán az első Orbán-kormány bevezette 2000-ben a holokauszt áldozatainak emléknapját, aztán... Nincs aztán.

Ugyanaz van, mint mindig. Mint az ötvenedik, hatvanadik évfordulón. S ugyanez lesz a nyolcvanadikon is. Az ember pedig pontosan tudja és a zsigereiben érzi, miről is szól valójában ez a kutyakomédia. És azt is tudja pontosan, hogy normális ember egyszer kér bocsánatot.

Mert másodszor már nincs miért. Mert aki nem bocsát meg elsőre, az nem is akar megbocsátani. Az mást akar. Az a más meg nem a mi dolgunk. Hogy is mondja Annie az Annie Hallban, amikor a Sajnálát és bánat című filmre akarja vinni Alvyt?

– Te, Alvy, nekem most semmi kedvem öt óra náciizmushoz!

Nekünk sincs kedvünk hozzá. Ezt kéretik tudomásul venni. Bocsánat helyett.
Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
